

בא א מיי' פ"ג מהל'
גירושין ה' א סנה
פסין נט עוש' אה"פ
סמן יו ספ"ק מה :

בב ב מיי' פ"י מהל'
פס' אדומה ה' ב :

איכא ביניהו דארגיל זה קטטה - פי' למ"ד משום דמסקר
היתה יראה כ"כ לשקר כיון דרחמא ליה ולמ"ד דאמרה
בדמיה כיון דיש קטטה בדבר מועט אמרה בדמיה ול"ג דארגילא היא
כי לעולם יש לחוש שחשק כיון שזנחא ואל"ה ולאח' לא חשק

והלא היא משקרת שחמרה גירשתני
בפני פלוני ופלוני וסילינן לכו
ואמרו להר"מ וי"ל דזה לא היתה
עושה שחשק לומר מה בעלי ואם
יבא חלל מזה ומוה וכל הדרכים
האלו זה : **לא** דברו בקציר אלא
בהוה - ירושלמי למה קציר א"ר
מנח' דלונקא דשכיח שחיה חממה
קודמת בראש של אדם בשעת הקציר
הלא הא דכתיב ויגדל הילד ויהי היום
ויאל אל אביו אל הקולרים ויאמר
אל אביו ראשי ראשי ורבנן אמרי
דריחשא שכיח :

באותה שעה אמרו האשה
שחממה מת בעלי כ' -

משום דחזו דאיכא עיגולא טפי אס'
לא היו מאמינים אותה ואמרי'
לא מהמינין לה במגו שהיתה יכולה
לומר גירשתני למאן דאמר צפ' שני
דכתובות (דף ג' ע"ב) דאיתמר דרב
המנונא אפי' שלא בפניו ויש לומר
דאין זה מגו שחש חממה לומר מה
היתה אומרת כמה פעמים בדמיה
ולכך אין להאמינה אי לאו משום
דחייש לעיגולא ועוד י"ל דהוא אומרה
דאמר שלא בפניו [ממ'] אינה מעיזה היינו
דוקא אמת' דהתם שחממה אשת
איש הייתי וגרשה אי שיש להאמינה
ממעט דהפה שאמר הוא הפה
שהתיר ואפי' דאיכא איסור דאשת
איש כיון דשלא בפניו (ב) אינה מעיזה
אלא בעלמא לא היתה נלמנת :

ישאין האחין נכנסין לנחלה על
פיה - והא דאמרין בפרק

המפקיד (ב"מ נ"ח) דאמרין בפרק
שמת כולי עלמא לא פליגי דמורידין
קרוב לנכסי שבו מצי לאוקומי כששמו
בו בשני עדים דאי בעד אחד מיירי
הא אשה דהכא בעד אחד דמיא אפי'
אין האחין נכנסין לנחלה על פיה
וא"ל מ"מ תקשי אדמוסיק התם
כי פליגי בשלא שמו בו שמת פירוש
בשני עדים אלא בעד אחד דאי לא
שמו בו כלל פשיטא דאין מורידין
וא"ל היכי קאמר שמואל התם
מורידין וי"ל דהכא מיירי לירד ולמכור
והתם מיירי לאכול כדמשמע התם
ולפי זה יש לפרש ששמו בו שמת
היינו בעד אחד ולאכול דאי בשני
עדים אפי' לירד ולמכור וא"ל וא"ל
היכי פליגי בלא שמו בו שמת
דמורידין וי"ל דלא שמו בו שמת
בעד אחד אלא ע"י קול בעלמא
כדאמר' בשילהי דמס' גיטין (דף פ"ג)
כששמו פלוני מפלוני ופלוני מפלוני
והלכו להם למדינת הים ומיהו בפי'
בחרא דכתובות (דף ק"ו) איכא עובדא
כששמו בו שמת ואיירי בשני
עדים ומצינו למימר נמי הכא שאלא לרעת והתם אין מורידין קרוב לנכסיו כדאמר בפרק המפקיד (ב"מ דף נ"ח) וזכור

תוס' חד מקמאי
איבעיא לרע עד אחד
בקטטה מהו ולא
איששויא. ואע"ג דעד
א' ביבמה פסק הר"ב וי"ל
דנאמן ולא אמרי' כיון
דומנין דפניא ליה לא
דיקא ופנסבא * שאני
התם דלא מעיקרא טיבא
לית אבל הכא דירענין
בינו דקטטה [היה]
בינו לבניה ולא דייקא

הנהגות הב"ח
(ב) תוס' ד"ס בנות
וכי' דשלא בפניו נמי
אינה מעיזה :

שיין לקמן ק"ו.

איכא ביניהו דארגיל הוא קטטה איבעיא להו
עד אחד בקטטה מהו * מ"ט דעד אחד מהימן
משום דמילתא דעבידא לאיגלווי לא משקר
הבא נמי לא משקר או דלמא מעמא דעד אחד
מהימן משום * דהיא דייקא ומינסבא והבא
כיון דאית ליה קטטה לא דייקא ומינסבא
תיקו : רבי יהודה אומר לעולם אינה וכו' :
חנניא אמר לו לרבי יהודה לדברך * פקחת
חנניא שומא לא תנשא אלא אחת זו ואחת
זו תנשא ההיא דאיתא לבי דינא * דרבי יהודה
אמרי לה ספדי בעלך קרעי מאניך סחרי מויד
אלפיה שיקרא אינהו כרבנן סבירא להו אמרי
תעביד הכי כי היכי דלישרי : **מתני'** בית
הלל אומרים * לא שמענו אלא בבאה מן
הקציר ובאותה מדינה וכמעשה שהיה אמרו
להם בית שמאי אחת הבאה מן הקציר
ואחת הבאה מן הוותים ואחת הבאה מן
הבציר ואחת הבאה ממדינה למדינה לא
דברו חכמים בקציר אלא בהוה חזור בית
הלל להורות בבית שמאי : **גמ'** חנניא אמר
להם בית שמאי לבית הלל לרבריכם אין
לי אלא קציר חטים קציר שעורים מגין
ואין לי אלא קוצר בוצר מוסק גורר עורר
מגין אלא מעשה שהיה בקציר והוא הדין
לכולהו הבא נמי מעשה שהיה באותה
מדינה והוא הדין לכולהו ובית הלל באותה
מדינה דשביחו אינשי מירתת ממדינה

עד אחד בקטטה - קטטה בינו לבניה והלך למדינת הים ובא עד
אחד ואמר מה מי מהימן אי לא : אלפוס שיקרא - בתמיה אס' כרבי
יהודה סבירא להו דאינה נלמנת אפי' בוכה למה הורוה לבכות :

מתני' אלא בבאה מן הקציר - שכן היה המעשה כדאמר' לקמן
ולא התירו חכמים אלא דוגמתו שהיא
הדבר קרוב לו ומירתתא ולא
משקרא אבל ממדינת הים אינה
נלמנת : **אלא בבואם** - מעשה שהיה
כך היה והוא הדין לכל מקומות :
גמ' לדבריכם - שחשם אומרים
כעין המעשה שהיה בעיני : **אין לי**
אלא קציר חטים - דמעשה שהיה בקציר
חטים היה כדלקמן : **גורר** - תמרים :
עורר - מלקט חטים : **סבא נמי** -
לענין מדינת הים : **שילפי** - סוף קציר
חטים שילפי לשון שלף איש (רות ד)
שכבר היה הקציר משחלק ועובר :
ועבירם בירדן ובספינה - משום
מעשה שהיה בירדן ובספינה ונטמאו
כדאמרין לקמן : **ויורקם בלדוס** - של
נהר דהיינו נמי דומיא דספינה
שפרחין בלדוס על פני המים : **לא**
ירכיבם על גבי ספינה - בחור המים
דהיינו נמי דומיא דספינה שהאדם
העשאו יושב במקומו וספינתו
נוטלת ומוליכהו וספינה פעמים
שהיא גוששט ונוגעת בקרקע : **אלא**
אם כן רגליו על גביו - עליונו נוגעות במים
בקרקע : **על פגש** - דכאנעא
סמיכתא היא והאדם המעבירו הולך
כל שעה ברגליו ואינו דומה לספינה :
פחוב בקרקעיתם - והאחיל הכלי של
מי חטאת עליהן ונטמאו : **מתני'**
חנניא וספול כחובתם - על פיה :
שלין

למדינה אחרת דלא שביחו אינשי לא מירתת ובית שמאי הבא נמי שביחו
שיירתאמאי מעשה שהיה דאמר רב יהודה אמר שמואל שילפי קציר חטים
והלכו עשרה בני אדם לקצור חטים נשכו נחש לאחד מהן ומת ובאת אשתו
והודיעה לבית דין ושלחו ומצאו כדבריה באותה שעה אמרו האשה שאמרה
מת בעלי תנשא מת בעלי תתייבם נימא רבי חנניא בן עקיבא ורבנן בפלוגתא
דבית שמאי וב' הקמפילגי דחנניא * לא ישא אדם מי חטאת ואפר חטאת ויעבירם
בירדן ובספינה ולא יעמוד בצד זה ויורק לצד אחר ולא יישמש על פני המים ולא
ירכיבם לא על גבי בהמה ולא על גבי חברו אלא אם כן היו רגליו נוגעות
בקרקע אבל מעבירם על הגשר אחד ירדן ואחד שאר נהרות רבי חנניא בן
עקיבא אומר לא אמרו * אלא ירדן ובספינה וכמעשה שהיה לימא רבנן דאמרי
כב"ש ור' חנניא בן עקיבא דאמר כב"ה אמרי לך רבנן אנן דאמרין אף כב"ה
עד כאן לא קאמר בית הלל התם אלא משום דמירתת במקום קרוב מירתת
במקום רחוק לא מירתת. הבא מה לי ירדן מה לי שאר נהרות רבי חנניא בן
עקיבא אמר לך אנא דאמרי אף לב"ש עד כאן לא קאמר ב"ש התם אלא
משום דאיהי דייקא ומינסבא מה לי מקום קרוב מה לי מקום רחוק הבא משום
מעשה שהיה בירדן ובספינה דהוה מעשה גזור רבנן בשאר נהרות דלא הוה
מעשה לא גזור רבנן מאי מעשה שהיה * דאמר רב יהודה אמר רב 'מעשה
באדם שהיה מעביר מי חטאת ואפר חטאת בירדן ובספינה ונמצא בוית מן
המת תחוב בקרקעית של ספינה באותה שעה אמרו לא ישא אדם מי חטאת
ואפר חטאת ויעבירם בירדן ובספינה : **מתני'** * בית שמאי אומרים חנניא
ותמול כתובתה בית הלל אומרים חנניא ותמול כתובתה אמרו להם בית
שמאי התרתם ערוה חמורה ולא נתיר ממון הקל אמרו להם בית הלל מצינו
שלין

(ב"מ דף נ"ח) המפקיד (ב"מ דף נ"ח) וזכור

[ג"ל פסמא דער אחד
נ"ח]
[נ"ל נ"ג ונ"ח]

[נ"ל כס' ונ"ח]

[פ' פירוש בתי"ס ד"ס
אחת וז']

[נ"ל דרב]

עדות פ"א פ"ב

[מגינס כ"י
דפס"ס ע"ח]

שבת פ' מגינס כ"י
[תוספתא שם ע"ח]

מגינס כ"י

[עדות פ"א פ"ב]

